

ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

Εν Μυτιλήνῃ Γρ. 30
Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει » 40
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Ἔτος πρῶτον, φίλτατοι, μὲ καλὸ ἀριθμοῦμεν,
καὶ τὴν χώραν τῆς κλεινῆς Λέσβου κατοικοῦμεν.

Στὸν ἀριθμὸ μας πέντε
φυσάει πὲρ πονέντε.

Ἐννιακόσια ἑννιά, Δεκέμβρη ἢ δεκάτῃ καὶ ὀγδόῃ
Κι' ὁ Τζαχίτ στους Σλαύους δείχνει τὸ κομψότατό του μπῶτι.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Ὁ Μιχάλης συζητεῖ
γιὰ πολλὰ καὶ γιὰ τὴν Κρήτη,
μὰ πρὸ πάντων σχολιαζει
τὸ ταξείδι τοῦ Τζαβίτη.

Ὅλα καλὰ, δλα χρυσὰ μὰ διάβολε τί θέλει
καὶ σὲ ταξείδια τριγυρνᾷ ὁ μέγας ὁ Τζαβίτ
καὶ κολλημένος πίσω του σὰν μυῖγα πὰ στὸ μέλι
ἐκεῖνος ὁ παμπόνηρος «Γενὴ Τανίν» Τζαχίτ;

Τί θέλει καὶ δὲν κάθεται
νὰ κάνῃ τὸ Μπαργιάμι του,
νὰ πιῇ, νὰ φάγῃ, νὰ χαρῇ
μὲ τὸν Χιλμῆ τὸν βλάμη του;

Σὲ τέτοιο διαβολοκαιρὸ τί θέλει καὶ γυρνᾷ
σὲ πέλαγα, σὲ θάλασσεσ, σὲ Βλάχικα βουνά;

Μὴ καὶ πηγαίνει τὸν Τζαχίτ στους Βλάχους νὰ συστήσῃ
τὸν Τσαροβούλγαρο μὴν πάει νὰ γλυκοχαιρετήσῃ,
γιὰ τὰ γλυκὰ γλυκόλογα ποὺ λέγει κάθε ὥρα
γιὰ τὸ Ντοβλέτι τὸ τρανὸ, γιὰ τὴν κλεινὴ μας χώρα;

Μὴν πάει νὰ πάρῃ δανεικὰ καμπόσα ἑκατομμύρια
γιὰ κάποια ἀνάγκη βιαστικὴ τοῦ ὑψηλοῦ μας Κράτους,
γιὰ νὰ μᾶς κάνουν φυλακῆς, δεσμὰ καὶ δεσμοτήρια
κι' ὠραίους ἀποπάτους;

Μὴν πάει γιὰ φίλους, βρὲ παιδιὰ, καὶ πάει μὲ τόση φούρια
μὴν πάει καὶ γιὰ μένανε τὸν κάφερό Μιχάλη;

μὴν πάει νὰ φέρῃ γιὰτρικὰ βουλγαρικὰ καινούργια
γιὰ τὶς πληγῆς ποὺ μ' ἀνοιξαν στὸ φαλακρὸ κεφάλι;

Μὴν πάει γιὰ τοῦτο καὶ γι' αὐτὸ, γιὰ τᾶλλο καὶ γιὰ κεινο,
μὴν πάει γιὰ τὸν Παπρικῶφ τὸν ἄσπιλο τὸν κρῖνο;

Τὸν Μουσταφᾶ πάω νὰ βρῶ τὸν μέγα διπλωμάτη
κρυφὰ καὶ μυστικὰ.

Ἐκεῖνος πάντα θὰ μοῦ πῇ γι' αὐτὰ καὶ γι' ἄλλα κάτι
δυὸ λόγια αὐθεντικὰ.

Εἶπε καὶ πῆρε τὸ στρατὶ,
στρατὶ τὸ μονοπάτι
καὶ στοῦ παλῆου τοῦ σεβγκιλῆ
τραβάει τὸ παλάτι.

Κ' ἐκεῖ τὸν βρίσκει ξαπλωτὸ σ' ἓνα τοικμᾶ σοκάκι,
νὰ κάνῃ μὲ τὸ χέρι του στὰ μάτια του ἀντήλιο,
κι' ὅταν τὸν εἶδε ὁ Μουσταφᾶς τὸν λέγει: ὀλάν ἀχμάκη,
μικρὸν μετᾶστηθι, κιοπέκ, ἀπ' τὸν ζεστὸ τὸν ἥλιο.

Μιχ. Γεῖά σου, χαρὰ σου Μουσταφᾶ, Μπαριάμ μπουμπαρκεῖ,
καὶ λίγο τόπο κάνε μου καὶ τράβα παρεκεῖ
νὰ κάτω νὰ σ' ἀφηγηθῶ μὲ τὸ τσουβάλι νέα
νὰ μάθῃς τί μᾶς γίνεται, παλάβρα δεκανέα!

Μφ. Ἔλα Παπούλι νὰ σὲ πῶ τὸν δρόμο τ' ἀμπελιοῦ σου!
Ὅλάν ἐσὺ πολιτικὰ τοῦ βράμιου κεφαλιοῦ σου
θὲ νὰ μᾶς μάθῃς τώρα
μονάκριθὴ μου ψῶρα;

Μιχ. Τότε γιὰ πῆς μου, Μουσταφᾶ, τί διάβολος νὰ τρέχῃ
καὶ σὲ ταξείδια ὁ Τζαβίτ κουράζει τὰ παιδιὰ;

Μφ. Ὅλάν οἱ Σλαῦοι φτύσανε καὶ θάρρεψε πῶς βρέχει
καὶ πάει νὰ σιάξῃ τοῦ σηητιοῦ τὰ τρύπια κεραμίδια.

Μιχ. Μὰ λὲν πὼς πάει γιὰ δανεικὰ.

Μφ. Ψέμματα, ἴρὲ χαβλία.
Πηγαίνει τὰ βουλγαρικὰ
νὰ διῆ τὰ ναυπηγεῖα,
νὰ παραγγεῖλῃ σύντομα πεντέξῃ θῶρηκτὰ
πρὸς πείσμα τῆς Ἀγγλίας
κ' εἰς ἔνδειξιν φιλίας
πρὸς τὰ γλυκὰ χρυσόνειρα, τὰ πανβουλγαρικὰ.

Μιχ. Μὰ λὲν πὼς πᾶει, Μουστάφα; καὶ λίγο γιὰ τὴν Κρήτη.

Μφ. Ὅταν ἀκόμη μυρωδιὰ δὲν πῆρες σὺ κοπρίτη,
πὼς πάει ἡ Κρήτη πέταξε σὰν ὄρνιθα, σὰν κόττα
μὲ μιὰ μονάχα τοῦ Ριφὰτ καλογραμμμένη νότα;

Μιχ. Μὰ λὲν.....

Μφ. Τί λὲν, ξελὲν, μωρὲ, σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι
δὲν βλέπεις τίποτε καὶ σὺ, μεγάλε διπλωμάτη;

Μιχ. Βλέπω Τριπλὸ πὼς πλάκωσε τὸ Σλαυκὸ τὸ φεῖδι,
καὶ θὰ μᾶς φάγῃ, Μουστάφα, τ' ἀλλοθ' ἄνωρ μᾶς μάτι.

Μφ. Ὅρσε λοιπὸν δυὸ χαστουκιές, διαβόλου μπιραντέρι
κι' ἄμε καὶ σὺ μὲ τὸν Χιλμῆ νὰ τρέβετε πιπέρι.

Καὶ δυὸ λόγια στὸν Χιλμῆ
γιὰ μεγάλη του τιμῆ.

Ἦλθες, ἀπῆλθες, ἔδρασες καὶ ξέθρασες μεγάλα
ζητήματα τρανά,
καὶ τώρα τὸ φεσάκι σου φορεῖς καὶ λές: «φευγάλα
στὴ Ρούμελη ξανά.»

Ἦλθες, ἀπῆλθες, ἔδρασες, παμπόνηρε Χιλμῆ,
Μυτιληνιὸ ξεφτέρι
καὶ τώρα γιὰ θερμὰ λουτρά σὲ στέλνουν στὴ Θερμῆ
νὰ τρέβῃς τὸ πιπέρι.

Ἦλθες, ἀπῆλθες, ἔδρασες, ἀτρόμητο ἔβλατι,
παμπόνηρε Χιλμῆ,
Μὰ τώρα γιὰ ψυχρὰ λουτρά σὲ στέλνουν στὸν Εὐφράτη
καὶ θέλόντας καὶ μῆ.

Λοιπὸν ἀντίο, δυνατὸ
κι' ἀλύγιστο κεφάλι.
Κι' ἴσως στὸν ἄλλον ἀριθμὸ
τὰ ξαναποῦμε πάλι.

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

(Ἐμελοποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμματος τῶν προοδευτικῶν)

Ὁ νυχτομπάτης χαρωπὸς
ἀγάλια ἀγάλια πέφτει
καὶ ὁ Χιλμῆς γιὰ διέτε πῶς
εἰς ἔλους βάζει νέφτι.

Τρέχει ὁ Τζαβίτης μὲ στολὴ
κι' ἀνάθει τὰ καζάνια
καὶ ὁ Τζαχίτης κελευστής
λιμάρει στὰ λιμάνια.
Ἔγια μόλα! Ἔγια λέσα,
ὄλοι οἱ Βλάχοι μπάτε μέσα!

Ὁ γκράν μινίστρος γίνεται
ἀληθινὸ δελφίνι
καὶ κάθε κάβο καὶ σχοινί
δένει καὶ ξαναλύνει.

Μὰ πάνω εἰς τὰ σχέδια
ἡ θάλασσα τοὺς πιάνει
καὶ καμαρότους κράζουσε
νὰ φέρουν τὴ λεκάνη.

Καμαρότε ἔγια λέσα,
φέρε τὴν λεκάνη μέσα.
(Κατὰ τὸν Φάλοταφφ).

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΤΤΗΝ

Ὅταν ἐβγήκες βουλευτὴς μᾶς εἶπες λόγια χίλια
παχιά, κ' εἰς ὄλους ἔταξες λαγούς μ' ἐπιτραχίλια
κ' ἐτύπωνες δηλώσεις
σὺ ὅτι θὰ μᾶς σώσης
κ' ἔγραφες: ἀκηκάτε!, μικρὸν καὶ ὀψοσθὲ με,
ποῦ τώρα φέρουν ἔμε—τὸν
σ' ὄλους ποῦ τὰ ἠκούσαμε τότε καὶ τὰ θυμούμεθα
καὶ εἰς ἐκείνους ποῦ τ' ἀκοῦν ὅταν τὰ διηγούμεθα,
γιατί, ὅπως μανθάνομεν, κατὰ τῶν Ὀυλεμάδων
ἐν εἶδει λοκουμάδων,
σφοδρὸν πῶσεισαι πόλεμον, δεινὸς πολιτευτὴς,
ὡς ἥρωες ἀληθῆς
κι' ἀρμόζει νὰ κληθῆς
ὄ.... λοκουμαδοφάγος μᾶς γενναῖος βουλευτὴς!

ΜΗΛΩΝ ΙΑΥΘΟΜΟΣ

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ 47 ΜΑΪΩΝ
(Μετὰ τὸ θέατρο)

Χθὲς στὸ θέατρο τὸ βράδυ τί ὠραία ποῦ ἐφαίνόσουν!
Ἐμοιάζεις Ἀφροδίτῃ ἀληθινή.
Μὰ περισσότερο ἀπ' ὄλους ἦλθαν νὰ σὲ καμαρώσουν
δυὸ.... ἀρχαιολόγοι Γερμανοί!

N. Σ. Μ.

Σ' ἘΝΑ ΠΟΙΗΤΗ ΟΦΘΑΛΜΟΓΙΗΤΡΟ

Ὅλα τὰ μάτια ὡς ποιητὴς
ἐλάτρευσε μὲ λαῦρα.
Ὡς ἰατρὸς ἐστράβωσε
καὶ γαλανὰ καὶ μαῦρα.

Ἀρχίλοχος

Ἀπέδρα και ἐξακολουθεῖ ἀπέδρα...

Ο γερὰς ἀρχιτέκτων δὲ μετακλήθει ἐξ Ἀγγλίας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νέου κτιρίου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀεροθεραπευτηρίου.

Ἐπίφοβοι κολλαρικαὶ πρόοδοι.

ΡΟΚΑΝΙΔΙΑ

Μᾶς γράφουν ἀπ' τὰ Μυστιγνὰ :

«Κάποιος ἐτοιχοκόλησεν εἰς τοὺς δρόμους τὰ ἐξῆς ἀμίμητα : Νὰ παύσῃ νὰ παίξῃ τὸ ὄργανο ποῦ με χαλνᾷ τὸν ὕπνο κάθε βράδυ και νὰ ληφθοῦν σύντονα μέτρα, ὅπως οἱ ἐμποροπακάληδες μὴ δίδουν πίστωσιν εἰς τοὺς τυχῶν.... κτλ. Πατάξετε παρακαλοῦμεν, τὴν κακοήθειαν ταύτην».

Χριστιανικὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, ἀγαπητοὶ, πολλὰς κακοηθείας ἐπατάξαμεν ἕως τώρα. Ἀλλὰ, φαίνεται, δὲν εἴμεθα οἱ κατάλληλοι διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον. Δὲν ἔχετε κανένα Γέρω-Κόρακα αὐτοῦ γὰ τὴν πατάξῃ. Εἶναι εἰδικοί αὐτοὶ γαπατάσσουν και γαπατοῦν ἐπὶ ὄφρων και σκορπίων και ἐπὶ πᾶσαν... ἀδυναμίαν τὴν τοῦ λαοῦ.

Ἡ σκηνὴ ἐπάνω στὸ κατάστρωμα τοῦ βαποριοῦ.

— Ἀχ Ὀλυμπία μου! Φεύγεις πουλί μου ;

Πάρε και τὴν καρδιά μου μαζί σου.

— Δὲν μπορῶ, καυμένε Γιάννη, γιατί κρατῶ τὸν μπόγο μου !

Ἐκεῖνος. — Ξέρεις, γυναῖκα, πῶς οἱ πιὸ ἀνόητοι ἄνδρες παίρνουν τὶς πιὸ ὀμορφες γυναῖκες ;

Και ἡ γυναῖκά του με νάζι. — Κόλαξ ποῦ εἶσαι !...

Κάποιος πατριώτης — *guarda e passa* — κόλλησε προχθὲς στὸ μάτι του, *ἀλά μονόκλ*, ἐν ἐθνικὸν δάκρυ και γύριζε τὰ καφενεῖα και τὰ καπηλεῖα κρούων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Και ἐκήρυττε: « Ἀκοῦς ἐκεῖ κατάστασις! Γράφονται αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὴν ἐφημερίδα! Καταπατῶμεν πᾶν ὄσιογ και ἱερὸν και ἐκτιθέμεθα εἰς τοὺς ξένους. Ἐνῶ καθήκον ἔχομεν ἱερὸν γὰ συγκαλύπτωμεν, ἀδελφοί, νὰ συγκαλύπτωμεν, νὰ συγκαλύπτωμεν.... (ἔδῶ καθῶς

μᾶς βεβαιοῖ ἀξιόπιστος ρεσε νὰ προχωρήσῃ) Ἰ λὰ μινόρε :

«Μπάρμπα! μπάρμπα Ἡμεῖς θερμῶς συνιστοῦμεν χρουλοσίαις ἢ τὸ ρετινόλ νουσιν. Ἐπειτα ἕως ὅτου λήγῃ τ' ἀργήσῃ πολυῦ

Σαρακοστιανὸ τοῦτο.

— Ἦθελα, φίλε μου, μὰ ὁ διάβολος νὰ εἶμαι

Και μιὰ ἐπιγραφή.

« Ἐνθάδαι πουλίτε γι εἶναι ἀνώθετον τὸ

Και γὰ νὰ τελειῶναι Παρακαλοῦμε τὸν κύ νὰ παύσῃ τὶς βρωμοδοψιθυρίζεται ἀπὸ κάτι χι

Ἡ δὲ Δεσποινὶς με και περνᾷ ὅλη τὴν ἡμὶ γέλλῃ στοὺς βαρκάρηδι κρουολογοῦν οἱ ταλαίπότε εἰς τὸν Βόρειον λιμῆνα ἀπλούστατον κ

ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— Τίς είναι, κύριε Μαριγλή, ο μάλλον θυμωθεις δια τας ἀληθείας και τί μπορεί επί τέλους καθ' ἡμῶν;

— Δυστυχῶς δὲν δύναμαι γὰ τὸν διομῶσω· ἀλλ' ὅλα μπορεί, καθὸ εὐφορος εἰς ἰδέας κατὰ τύπον πρωτοτύπου.

— Τί ἔμαθες λοιπόν; ὑπάρχουσι και ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ἀποδοκιμάζοντες τὴν ἀρχὴν τοῦ «Σκορπιού», τῆς καυτηριάσεως τῶν κοινωνικῶν πληγῶν;

— Ὡ! γέε, ἀλλ' οἱ περισσότεροι θέλουσι γὰ κάμωμεν χρῆσιν και θερμοκαυτήρος.

— Τίς δύναται γὰ ὀνομασθῆ, και δικαίως, ἔθνομάρτυς;

— Ὁ χάριν τοῦ ἔθνους εἰσερχόμενος και εἰς φωλεὰν λεόντων.

— Καὶ πῶς θὰ ἐπιγράψῃς τὸ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Νοσοκομείου ἄρθρον σου;

— Ἡ ἀλεπού στήν τρύπα τῆς δὲν χωροῦσε κ' ἔσερνε και κολοκύθια.

— Πῶς σοῦ ἐφάνη ἡ μεταφορὰ κλίνης διὰ τὸν Σταμάτην;

— **Μεταφορικῆ** δήλωσις.

Μήλων Ἰανθμός.

ΞΑΝΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια).

Ἀγοησία— Καθήκον ἱερὸν διὰ τὴν βλάκα.

Βάσις— Ὁ πάτος κάθε πράγματος. Βάσις τῆς οἰκογενείας: ὁ κύριος παίξει πόκερ, ἡ κυρία στολίζεται, ἡ θυγάτηρ κάμνει κόρτε και ὁ υἱὸς ξενοχτᾷ.

Θέατρον— Τόπος ἀναπαύσεως. Δὲν πηγαινῶ εἰς τὸ θέατρον, διότι φοβοῦμαι μήπως ρογχαλλῶν, ἐμποδίσω τοὺς ἄλλους... γὰ κοιμηθῶν.

Θεός— Θευμάσιος μηχανικός. Αἱ μηχαναὶ του κινουῦνται μόναι των. Μερικαὶ μάλιστα και σκέπτονται.

Ιερογλυφικά— Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἱερῶ κήρυκος, ὁ πανηγυρικός τοῦ Σχολάρχου και ἡ ὑπογραφή τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἴος— Οὐσία δηλητηριώδης. Εὐρίσκειται εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ὄφειων και τῶν γυναικῶν και εἰς τὴν οὐρὰν τῶν μελισσῶν και τοῦ... Σκορπιού.

Κόρτε— Φυτόν, ὅπερ εὐδοκιμεῖ εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη, εἰς τὰς γωνίας τῶν δρόμων και ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς μαμάς. Δίδει ὠραία φυλλάκια και τρυφεροὺς καρπούς... μετὰ ἔννεα μῆνας.

Κίρκη— Μάγισσα, ἡ ὅποια μετεμόρφωνε τοὺς ἀνθρώπους εἰς κτήνη. Τὸ πρᾶγμα σήμερον δὲν θεωρεῖται και πολὺ δύσκολον.

Δασποδρομίαι— Κατὰ τὸ παγοδρομίαι. Νέον εἶδος ἀγῶνων, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Δημαρχίας.

Μήλον— Ὀπωρικὸν δροισιτικόν. Τὸ μήλον τοῦ Παραδείσου, τὸ μήλον τῆς ἔριδος, τὰ μήλα τῶν παρεῶν και... τὰ ξυνόμηλα!

Πνεῦμα— Εὐρίσκειται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν λέξεων και τῶν ἀνθρώπων. Τὰς ὅποιας ἐνίστε ἀπὸ δασείας μεταβάλλει εἰς ψιλὰς.

(Ἀκολουθεῖ). **Ἡ παρέα.**

ΓΡΑΜΜΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ

Ξυνολάτρευτή μου Σοφούλα.

Λαμβάνω τὸν κάλαμον ἀνά χειρας, ἵνα σοῦ παραστήσω τὴν ἀνά χειρας τόλμη μου.

Τὸ λοιπόν, εἴταν σὲ βλέπω, ὁ οὐρανὸς χαμογελασμένος ἀστράπτει και ἡ ψυχὴ μου τῆς καρδίας, ὅπου δὲν εἶναι συγχωρεμένον, διότι πεθαίνω ἀπὸ ἀσφυξίαν. Σοφούλα μου, και τῶν πουλῶν καμαρωμένη. Ὅταν σὲ πρωτοεἶδα εἰς τὰ ἐλαιόδετρα, ἀστραπηδὸν μου ἐφάνη ἡ ἄραξις τῶν βλεμμάτων σου και ὕπνος και εἰσὼν τοῦ Παραδείσου Χερουδὶμ και τὰ Σεραφεῖμ.

Σοφούλα μου, εἶμαι νέος τίμιος και τὴν ψυχὴν διαδεβαιωτικῶς. Ἔτσι γὰ χαρῆς τὴν νεότη σου και δαιμονιον γὰ μὴν ἰδέης, γὰ μοῦ κατέβης τῆς ἐννεκάτης ὥρας κτυπημένης τῆς νυκτὸς εἰς τὸ πορτάκι τῆς θύρας τῆς χρειᾶς τοῦ ἀναγκαίου σας, ὅπως συνδιαλεχθῶμεν ἀμφότεροι και οἱ δύο περὶ τῆς περιστασις τῶν διαδόλων τοῦ πατῆρ σας.

Ὁ ξεψυχισμένος αἰώνιον και ἀγαπητικὸς σου

Μιχαλάκης

Και γὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ὁχεντρα.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

(Τελευταία μπόρα)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Χρηματιστήριον.

ΓΥΩΘΗ ἡ τιμὴ τῶν φόντων, τοῦ καπέλλου μιᾶς γνωστῆς, και τῆς μύτης κάποιων διπλωματῶν.

ΚΑΤΕΠΕΣΑΝ αἱ μετοχαὶ τῆς Μαχασουέ, τὰ μούτρα μερικῶν πασάδων και ἡ κοιλία τοῦ Γιάννη.

Ὁ ἀνταποκριτῆς

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὑγρὸς συνεπέα τῶν σακρῶν μιᾶς ἀπαρηγορήτου χήρας.

Συχνὰ καλύπτουν τὸν ὀρίζοντα πυκναὶ νεφέλαι, σχηματιζόμεναι ἐκ τῶν θυμιαμάτων και τῶν λιθανωτῶν, τὰ ὅποια καίουν οἱ Σάμιοι πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ γαληνοτάτου... Κοπάση.

Σήμερον προμηνύεται πτώσις τῆς θερμοκρασίας, συνεπέα τῶν καλαμπουριῶν μας.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

(Λύσεις)

Αἱ πλείστα λύσεις εἰς τὰ τελευταῖα μας αἰνίγματα πολὺ ἐλύθησαν τὸν ἀγωνοθέτην. Ἐξαιρέσει ὀλιγίστων, οἱ λοιποὶ ἐσκανδαλίσθησαν. Καὶ μᾶς ἀράδιασαν ὀνόματα γνωστῶν και ἀγνώστων, ὀσίων και ἀγίων, σεβαστῶν και ἀσεβᾶστων κ' ἕνα σωρὸ ἀλλὰ... κουροφέξαλα.

Λοιπὸν ἡ λύσις τοῦ πρώτου αἰνίγματος εἶναι: Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θεράποντος.

Τοῦ δευτέρου: τὸ γαλλικὸν γράμμα I.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ λύται ἦσαν τρεῖς, τὰ δῶρα ἐκκληρώθησαν εἰς τὸν κ. Γκαγκάνην διδάσκαλον. Παρακαλεῖται λοιπὸν γὰ διέλθῃ τοῦ γραφείου μας εἰς τὰς 2 1)2 μ. μ. και γὰ λάβῃ τὸν ἐκατάλογον τῶν ἀνωμάλων ρημάτων.

Κάποια ὀχεντρα ὡς ἐξῆς ἔλυσε τὸ δεύτερον αἰνίγμα μας.

Ὁ μουσιου **Michel** τὸ ἔχει ἀπλὸ τὸ Λ, ἡ **mamaselle** διπλὸ, ἡ **madame** τὸ ἔχασε και ὁ λύτης και ὁ τρελλὸς τὸ ἔχουν ἀπεριόριστο, ἀναρίθμητο.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Προχθὲς εἰς τὸ θέατρον γνωστῆ δεσποινὸς μὴ ὑποφέρουσα γὰ βλέπῃ τὰ ὠραία κοσμήματα φίλης τῆς, ἐλιποθύμησεν... ἀπὸ ζούλια. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἐφάνη και πολὺ παράδοξον, διότι τὰ θυμάσια κοσμήματα ἦσαν βγαλμένα ἀπὸ τὸ χεῖρ τοῦ πασιγνώστου τεχνίτη Σοφοκλή Μπουχλίη.

Τοῦ «ΣΚΟΡΠΙΟΥ» τὸ γραφεῖον εἰς κατάστημα τῆς Μουσικῆς Σχολῆς, ἀντίκρου εἰς ξενοδοχεῖον Μαλακοῦ.

Ἦραι γραφεῖον 10-12 π. μ. και 3-5 μ. μ.